

Un sentit en desús: el comú

M'he adonat, així de cop, que necessitem massa sovint la presència de vetlladors, especialistes, assessors, mitjancers, interventors... perquè ens orientin en moltes de les nostres actuacions. Un dia d'aquests, badant la televisió, vaig descobrir un programa, de producció estrangera, on una súper mainadera orienta les famílies respecte a l'educació dels fills i l'organització de casa en general. Moltes de les solucions que proposa la mainadera no són res més que utilitzar el sentit comú que la majoria de pares haurien de tenir. I això m'ha fet pensar que aquest sentit comú falta no només a l'hora d'educar els fills als països veïns, sinó també en molts àmbits de la nostra vida i ben a la vora de casa.

El sentit comú podria anar ben bé de bracet dels cinc sentits ja coneguts de la vista, l'oïda, el tacte, l'olfacte i el gust. Però no és així. La naturalesa humana està dotada d'aquests cinc darrers sentits tan necessaris, però comença a estar mancada d'aquest sentit que ens permet obrar amb seny i discernir davant les vicissituds del dia a dia. Potser aquesta atròfia generalitzada que comença a notar-se en aquesta facultat en desús, és motivada perquè és un sentit que no manté cap vincle especial amb algun òrgan corporal. Els altres sentits, tots ells estretament lligats a òrgans del nostre cos, es beneficien, sens dubte, dels avenços tecnològics-sanitaris. Sobretot en la vista i l'oïda. Però el sentit comú no rep cap suport especial ni hi ha

investigadors que cerquin les causes possibles de la seva lenta però ferma desaparició.

Per què cada vegada actuem amb menys sentit comú?

És una intuïció o previsió heretada genèticament, o un acord general que vas adquirint a mesura que vas creixent i que permet percebre, apreciar, captar-se i actuar. Però aquesta sana capacitat mental està en desús i no té cap acadèmia, universitat, institució o centre especial que la vetlli, ni tan sols s'ha creat cap ONG que treballi en la supervivència i repobli vastes zones del planeta amb larves de seny que permetin mantenir un nivell mínim entre la població. I en el calendari, amb tots els 365 dies, no n'hi ha cap de dedicat a ell, i mira que n'hi arriben a haver de dies mundials: sense fum, de la infància, de la dona treballadora, dia de la tolerància i de l'home dels nassos. Però del dia mundial pel sentit comú, res de res. Crec que ha arribat el moment de reclamar-lo amb prou força i dedicar-li, si cal, una plaça. I que es faci present en les negociacions d'Estatuts, en les tertúlies radiofòniques, en els programes televisius, a les fàbriques, al carrer, en les celebracions, en la selecció de residus, en la resolució de conflictes, en el POUM, en les escoles... a casa.

Teresa Valls Baró

JOMI

FÀBRICA I OFICINES:

Ctra. BV 1435, Km. 10,70

08187 Sta. Eulàlia de Ronçana

Tel. 93 844 77 12 - Fax 93 844 61 11

www.jomisl.com

ferro-alumini@jomisl.com

- Tancaments d'alumini
- Finestres
- Verandes
- Venecianes
- Mosquiteres
- Mampares
- Persianes enrotllables
- Escales plegables
- Portes:
  - Automàtiques
  - Basculants
  - Reixades
  - Enrotllables
  - De Ballesta
- Baranes
- Reixes
- Estructures metàl·liques